

Σφραγίδες
στην Ψυχή

Σ.Β.Κ.

Οι Σφραγίδες του Δημιουργού στην Ανθρώπινη Ψυχή

Ενώ νομίζουμε ότι μπορούμε να μιλήσουμε για το μυαλό και την ψυχή, ως ευδιάκριτες έννοιες, συχνά μιλάμε περίπου για το ίδιο πράγμα. Είναι διαφορετικό αυτού που ονομάζουμε εγκέφαλο, ή φυσικές διαδικασίες της νόησης. Μια μη απόλυτα υλική εκδοχή του ποιοι είμαστε, φαίνεται να προκαλεί υποτίμηση στις αντίστοιχες φυσικές διαδικασίες. Θα μπορούσε κανείς, να χρησιμοποιήσει επιχειρήματα για να υποστηρίξει ότι η ανθρώπινη συνείδηση κατοικεί μέσα στην ψυχή και ακόμη ότι η ίδια η ψυχή είναι ουσιαστικά το «εγώ», δηλαδή η ιδιοπροσωπία του ανθρώπου ή αυτό το ξεχωριστό, το οποίο ο κάθε άνθρωπος είναι.

Ο σπουδασμένος στο MIT, πυρηνικός φυσικός και διάσημος ερευνητής Δρ. Gerald Schroeder γράφει επ' αυτού τα εξής: «Η συνειδητότητα έχει όλες τις παγιδεύσεις ενός άλλου, μη απομειούμενου στοιχείου του κόσμου μας. Η συνειδητότητα δεν είναι μυστικιστική, αλλά μπορεί να είναι μεταφυσική ή υπερφυσική ή πέρα από τη φύση». Ο Schroeder, δηλαδή, μας λέει ότι η ανθρώπινη συνείδηση δεν εξηγείται με φυσικούς όρους. Μας λέει ακόμη ότι αυτή έχει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά μιας διαφορετικής διάστασης. Ίσως αυτός να είναι και ο λόγος που οι υλιστές να μπλέκονται τόσο, από το αίνιγμα της συνείδησης.

Ενώ το «μυαλό» μας φαίνεται να αναφέρεται σε όλους τους μηχανισμούς της συνείδησης, η «ψυχή» φαίνεται να μιλά για μια πνευματική ή μια θρησκευτική ώθηση, η οποία ενδημεί στην ανθρωπότητα. Αυτό το πνευματικό ένστικτο, είναι ίσως ο σαφέστερος όλων των δεικτών ενός ευφυούς

σχεδιασμού και μπορεί να γίνει ορατός στα ακόλουθα ήθη και φαινόμενα, όπως:

- **Η Εγγενής Θρησκευτικότητα.** Από την αυγή της καταγεγραμμένης ιστορίας και σε κάθε μέρος αυτού του πλανήτη, οι άνθρωποι θρησκευούν. Μερικοί λένε ότι η πίστη στο Θεό, είναι κάτι που οι άνθρωποι διδάσκονται, αλλά τόσο η αρχαιολογία, όσο και η κοινωνιολογία θα μας τα έλεγαν κάπως διαφορετικά. Θα μας έλεγαν δηλαδή, ότι οι άνθρωποι είναι ανέκαθεν εγγενώς θρησκευόμενοι, με πάνω από το 80% του παγκόσμιου πληθυσμού να πιστεύει σε κάποια θεία δύναμη. Αυτό είναι εύκολο να διαπιστωθεί. Οπουδήποτε και να πάτε θα δείτε ότι οι άνθρωποι υποκλίνονται από ένστικτο στους ουραμούς. Θα μας έδειχναν επίσης, ότι θρησκευτική πίστη δεν είναι κάτι που οι άνθρωποι θα αιτιολογούσαν εύκολα, αλλά είναι κάτι από το οποίο πείθονται βαθειά.

- **Η Υπαρξιακή Δεοντολογία.** Έχετε φανταστεί ποτέ καμμιά αγελάδα να πέφτει σε απογοήτευση και να σκέφτεται ότι αξίζει μια καλλίτερη ζωή; Αντίθετα με τις ανέμελες στο λιβάδι αγελάδες, σχεδόν όλοι οι άνθρωποι έχουν μια αίσθηση ότι τα πράγματα δεν είναι όπως θα έπρεπε να είναι. Αυτό αποτελεί μια ανεξήγητη νοσταλγία για ένα αρμονικότερο κόσμο. Αγωνιζόμαστε με τις περιστάσεις, αγανακτούμε με την ιδέα του θανάτου, παραπνιόμαστε για τα κακώς κείμενα, και έχουμε μια γενική αίσθηση ότι είμαστε φτιαγμένοι για κάτι καλλίτερο και ότι επιτέλους τα πράγματα «έπρεπε» να είναι διαφορετικά. Γιατί έχουμε αυτές τις

σκέψεις; Γιατί δεν δεχόμαστε τη φυσική μας ζωή απλά και με τους όρους που μας προσφέρεται; Γιατί διακείμεθα επιφυλακτικά και συχνά εχθρικά στην φύση που μας γέννησε και στην οποία ανήκουμε;

- **Η Δίψα για Δικαιοσύνη.** Έχετε φανταστεί ποτέ κανένα χιμπαντζή, τον υποτιθέμενο στενότερο «συγγενή» μας στο ζωικό βασίλειο, να διψά για δικαιοσύνη. Αντίθετα με τους αδιάφορους χιμπαντζήδες όλοι οι άνθρωποι έχουν μια αίσθηση και μια απαίτηση για δικαιοσύνη, το συχνά αναφερόμενο στην νομική επιστήμη ως «το κοινό περί δικαίου αίσθημα». Γιατί όποτε κάποιος άνθρωπος διαπράττει ένα φοβερό έγκλημα, κάτι μέσα μας κραυγάζει για δικαιοσύνη και τιμωρία; Σκεφτείτε ένα ειδεχθές έγκλημα ή την κακοποίηση ενός παιδιού. Γιατί όλοι αγανακτούμε και μοιραζόμαστε μέσα μας την φρίκη μιας αδικίας και της επιθυμίας για τιμωρία του εγκληματία;

- **Ο Αλτρουισμός.** Έχετε φανταστεί ποτέ κανένα γάτο, να ανησυχεί και να λυπάται βλέποντας κάποιον άλλο νησικό γάτο. Αντίθετα με τους μονοφαγάδες γάτους, όλοι οι άνθρωποι νοιώθουν τουλάχιστον άβολα να βλέπουν συνανθρώπους τους να λιμοκτονούν. Σχεδόν όλοι νοιώθουμε μια εσωτερική ισχυρή παρόρμηση να δώσουμε τροφή. Μια παρόρμηση να σώσουμε κάποιον που κινδυνεύει, έστω και με κάποιο ενδεχόμενο κόστος για την ασφάλεια και αρτιμελείά μας. Μια παρόρμηση να σκεπάσουμε κάποιον που κρυώνει. Γιατί αυτό; Γιατί δεν περιοριζόμαστε στο ατομιστικό και ενστικτώδες φυσικό συμφέρον μας;

Οι υλιστές θεωρούν ότι αυτά τα ήθη και η ηθική προέρχονται από μιά συλλογικά και σε βάθος χρόνου διαμορφωμένη απαίτηση της ανθρώπινης κοινωνίας, προκειμένου να εξασφαλισθούν κανόνες συμβίωσης. Είναι, όμως ανίκανοι να πουν οτιδήποτε για το ανάποδο, δηλαδή

για το πως γίνεται ένας μόνον άνθρωπος, να μπορεί να επιβάλλει ήθη στην κοινωνία. Ο υλισμός αδυνατεί να ερμηνεύσει έναν πρωτοπόρο ηθικό μεταρρυθμιστή όπως τον Μωυσή, τον Σωκράτη ή τον Βούδα, οι οποίοι αγνόησαν τις διδαχές του κοινωνικού τους κατεστημένου και δίδαξαν νέες αξίες. Ο υλισμός πολύ περισσότερο, αδυνατεί να ερμηνεύσει τον Ιησού, ο οποίος αναμόρφωσε κυριολεκτικά τις κοινωνικές αξίες παγκόσμια. Επίσης δεν μπορούν να εξηγήσουν πως ο Χίτλερ αντί να διαμορφωθεί από τον ισχύοντα γερμανικό πολιτισμό, παρέσυρε ένα ολόκληρο έθνος και μια παραδοσιακών αξιών κοινωνία να δικαιολογήσει και να αποδεχθεί μια φρικώδη γενοκτονία εκατομμυρίων συνανθρώπων τους. Όλοι μας ξέρουμε ενδόμυχα και διαισθητικά, ότι αυτό το οποίο έκανε ήταν φοβερό λάθος. Αλλά γιατί;

Η ανθρώπινη εσωτερική ηθική αίσθηση σωστού και λάθους δεν μπορεί να αποδοθεί μόνο στην κοινωνία, δηλαδή στον κοινοβιακό τρόπο ζωής των ανθρώπων, αλλά δείχνει ότι ξεκινά από κάτι, το οποίο βρίσκεται έξω και πάνω από αυτήν.

Εάν τα στοιχεία της συνείδησης, της θρησκευτικότητας, της δεοντολογίας, της δικαιοσύνης, του αλτρουισμού και της ηθικής δεν είναι συμπεριφορές της ύλης, αλλά του πνεύματος και της ψυχής, τότε ο ξερός υλισμός δεν θα είναι ποτέ σε θέση να διαπραγματευθεί μαζί τους.

Αλλά τότε, τι θα μπορούσαν να είναι όλα αυτά τα δυσερμηνεύτα ανθρώπινα πνευματικά χαρακτηριστικά;

Θα μπορούσαν να είναι τα αποτυπώματα ή οι σφραγίδες ενός Υπέρτατου Σχεδιαστή - Δημιουργού, με τις οποίες έχει τυπώσει στο DNA μας την εικόνα Του.-

Σ. Β. Κ.